# DE LA O CIVILIZAŢIE TEHNICIZATĂ, SPRE O CIVILIZAŢIE BIOLOGICĂ ENTUZIASMATĂ, BAZATĂ PE MODESTIE ŞI INTELEGENŢĂ EMOŢIONALĂ

**Aurelia CRIVOI**

**Instruirea şi educaţia generaţiei în creştere trebuie să fie orientate nu numai la acumularea cunoştinţelor, nu numai la asigurarea materială şi dezvoltarea fizica cât la formarea şi menţinerea sănătăţii sufletului.**

Situația actuală nemiloasă şi profund neânsufleţită plină de framântări cumplite terorism, desfrâu criminal, alcoolism, nicidecum nu sunt fenomene vremelnice, provocate de diferiți factori nefavorabli sau forțe destabilitoare fenomene vremelnice, provocate de diferiți factori nefavorabli sau forțe destabilitoare nefavorabli sau forțe destabilitoare.

Şi nu e cazul să sperăm, că cu timpul totul se va aplana de sine stătător, se va rezolva. Cum ne demonstrează experiența unor state dezvoltate potențialul spiritual ai civilizației contemporane s-a epuizat. Unicul ce s-a obținut în aceste țări dezvoltate a fost asigurarea oamenilor ,a unui nivel normal a bunei stării materiale. Însă nici una din problemele de ordin moral nu şi-a găsit rezolvarea sa.

Supunerea şi respectarea legilor coexistă cu corupția, desfrâul criminalității, religiozitatea cu narcomama, alcoolismul, destrăbălarea şi depravarea sexuală.

Cu regret, în prezent şi arta care mereu era apreciata ca un factor de purificare a sufletului, unele forme ale ei, mai ales a muzicii contemporane, cu nişte ritmuri zbuciumate, sfâşiitoare şi esterice, provoacă dezechilibru sufletesc, tristețe, furie, răutate, si astfel de elemente a acestei arte sunt nu altceva decât reflectarea civilizației contemporane.

Şi dacă omul va continua să formeze o astfel de civilizație, va tinde să nu respecte legile naturii, să nu perceapă frumusețea ei, să se socoată ca ceva suprem în această natură, atunci inevitabil ne aşteaptă 1101 zguduituri sociale şi cataclisme drastice. Calea spre o existență cu pace pe planeta noastră, este calea de la tehnicizare şi indiferență față de viață spre o civilizație biologică şi entuaziasmată.

În prezent fiecare om trebuie să conştiintezeze că salvarea omenirii, a vieții pe planeta noastră e şi munca şi contribuția lui, durerea şi grija lui.

În mileniu trei atenția savanților, specialiştilor, politicienilor şi chiar a cetățenilor de rând tot mai mult şi mai mult este îndreptată spre viitorul civilizației mondiale. Năzuința de a prevedea conturile principale ale epocii viitorului, de a evita consecințele negative a fenomenelor de criză globală şi regionale care prezintă pericol generațiilor prezente şi viitoare şi a condiționat interesul deosebit asupra studiului tendințelor de bază ale dezvoltării societății umane în primele decenii ale secolului XXI. Acastă perioadă se caracterizează

printr-o supraâncordare a sistemului nervos ,care a devenit una dintre cele mai caracteristice particularități în condițiile creşterii continuie a progresului tehnic, a torentului enorm de informație.

Însă există şi forme perfide care provoacă încordări nervoase, disconfort sufletesc, situații pe care nu le apreciază nici statistica,însă care prezintă sursa multor neplăceri, conflicte, maladii, scăderii capacității de muncă a omului. Aceste sunt rănile sufleteşti sau aşa numitele stresuri psihice cu care noi, conştient sau inconştient îi afectăm pe cei cu care intram în contact. In relațiile dintre oameni în procesul muncii, studiilor, în sfera deservirii, în cazul necesităților rezolvării anumutor probleme la nivelul unor conducători, funcționari publici grosolonia, brutalitatea, corupția, lipsa de onestitate, birocratismul devin agenți infecțioşi, mecanisme de dereglare funcționată a proceselor psihofiziologice

Lipsa de tact, replica iritantă sau insulta provoacă omului emoții negative, stresuri şi-l pot aduce pană la depresii, iar depresia cum se ştie minimalizează nu numai capacitățile de muncă şi potențialul creator al omului, dar şi provoăca dereglări psihice şi comportamentale. Încordările nervoase, depresiile trebuie sa fie înlăturate prin toate mijloacele şi metodele adecvate de acei care stau la posturile de conducere în structurile de stat, economice, sociale, educaționale.

Ei trebuie cu competență şi tact grijuliu şi prieteneşte să contribuie la formarea relațiilor normale între oameni ,între şefi şi subalterni. Însă dacă dorința de a forma aceste relații se bazează pe frică şi pedeapsă omul capată emoții negative şi în rezultat apare conflictul.

Cercetările efectuate în domeniul psihofiziologiei aduc dovezi convingătoare.

Persoana cu o intelegență emoțională posedă capacitatea de autocontrol şi luciditateâ dezvoltată în raport cu trăirile proprii cât şi capacitatea de a percepe sentimentele şi gândurile celorlalți oameni, problemele şi necazurile lor.

Astfel de intelegență, în primul rând, e absolut necesar să o posede conducătorii de diferite ranguri ceia ce li se va permite o mai deplină înțelegență a performanțelor umane. Conducătorii cu un coeficient intelectual mediu şi o intelegență naturală sunt mai omenoşi ,mai populari, plini de căldura, bunătate, reuşesc în mai mare măsură să rezolve multiple probleme care apar în viațâ cotidianâ .Insa numai intelegența nu este suficientă dacă ea nu e conjugată cu o capacitate de comunicare, simplicitate, sociabilitate, accesibilitate, optimism şi chiar umor.

Plecând de la aceste considerente e absolut necesar ca conducătorii organelor de stat, patronii instituțiilor, firmelor de producere, de afaceri să fie în contact direct permanent cu oamenii simpli să nu se izoleze prin birouri inaccesibile , deoarece apare întrebarea, ce fel de menager este el, şi pentru cine, ce conduce dacă el se izoleaază de oamenii pe care îi conduce.

Conducătorul trebuie să fie personalitate în sensul deplin al cuvântului,

om de o înaltă cultură, sociabil, reținut să manifeste gingăşie în relații şi contacte cu oameni simpli pentru a crea un climat sănătos şi în colectivele de muncă şi în societate.

El îşi va expune opinia de cetățean în mod obiectiv, nu-şi va schimba permanent părerile, va trai din propriile şi onestele mijloace, nu va cutreera structurile internaționale şi guvernamentale ca veşnic solicitant şi informator, nu va face promisiuni irealizabile.

Calițatea suprema a unui adevărat conducător va fi dorința lui de a pătrunde şi a răspândi adevărul, de a se afla în relații permanente cu publicul,cu oamenii ,de ai ajuta în toate şi de ai proteja.

La persoanele cu o intelegență normală există un echilibru psihofiziologjc în relațiile conştiente; gândire, acțiune, cât şi în structuri care permit sistemului psihic o adaptare corespunzătoare la solicitările mediului fizic şi social. Dereglarea acestor relații duce la tulburări de personalitate care se manifesta prin pălăvragială, iresponsabilitate, neândeplinirea promisiunilor date acestora, trezesc neâncredere în oameni şi influențiază negativ asupra dispoziției şi capacităților de muncă.

Umanismul, omeniea sunt fără doar şi poate principii determinante ale moralei noastre. Însă pentru a le transforma în norma comportării nu sunt de ajuns declarații şi promisiuni goale. E necesar să manifestăm grijă permanentă față de omul concret ,să implantăm în relațiile personale şi sociale reale curajul , asiduitatea, să recompensăm în toate manifestările concrete bunăvoința, delicatețea, omeniea. Orice caz de necoicidență a ceea ce se inspira ca ideal, cu situația reală de care omul se loveşte în viața de toate zilele are un efect de influență foarte negativă, asupra proceselor de formare a opiniei publice şi a calităților omului. Doar în activitatea noastră de muncă cu oamenii nimic nu poate fi mai îngrozitor şi mai primejdios decât jonglarea cu fraze frumoase ,cu promisiuni nerealizabile şi cu minciuni.

Numai o civilizație biologică curată poate să asigure idealurile umaniste, logica cunoaşterii, libertatea şi responsabilitatea, care nu sunt altceva decât manifestări de creştere şi dezvoltare a ceea ce e cu adevărat uman în om.